

EL POBLE: CATALA

Any III Núm... 138 PREUS DE SUSCRIPCIÓ sense participació a la nostra BIBLIOTECA CATALUNYA I NACIONS IBERIQUES... 5 Cts. Barcelona, dissabte, 21 de juliol de 1906 REDACCIO Y ADMINISTRACIO: PLASSA SANTA AGNA, 17, PRAL.-TELEFON 723

Cartró-cuiro pera cobertes Roviralt y C.^a

Carrer Ample, núm. 24, Barcelona

RESTAURANT JOSEP VILA TELEFON núm 180
— Economia sens rival. — Carrer de Ferran VII (passatge del Crèdit, números 5 y 7) —
Abonaments de 60 cobertes a 45, 60 y 90 ptes. — Coberts a 2, 3, 4 y 5 ptes. — Servei esmerat a la carta. — Saló pera banquets, casaments y bateigs.

Afeccions de la Pell, Cabell y Organs genitals
Dr. Umbert
dels Hospitals de París y Berna. — Canada, 28, De 11 a 1 y de 7 a 8. — Extirpació radical del pel moixí. — Rayos X. — Fototerapia cutànea.

Bany y Aigües Ferroses Radioactives

ESPLUGAS DE FRANCOLÍ

Gran Hotel "VILLA ENGRACIA,"
ESTABLIMENT DE PRIMER ORDE — ESTADA DESDE 9 PTES. DIARIAS

Grans reformes: construcció de passeigs y clavagueros, abundosa plantació de arbres, decoració y moblatge d'algunes habitacions, nou servei de cotxes, etc.
Aigües Ferro-Manganoses sens rival pera curar la Cloro-Anèmia, debilitat general, dispepsia, etc.

Bany y Aigües Ferroses Radioactives

Quatre trens diaris. — Línia de Lleida a Tarragona

Per a informes y llogar XALETES que n'hi ha a diferents preus, dirigirse a la

PLASSA DE CATALUNYA, NÚMERO 4, primer, primera

Bruniselda GRAN BASAR DE CALSAT, C. CARRER PI, 6

Varietat assortiment de tota mena pera home, senyora y criatures. Derrers models. Elegancia y Economia. S'assegura la bona qualitat.

GUIES PIRENEU-BERGADA Per C. A. TORRES, 5 volums ab 312 itineraris, 335 gravats y 9 mapes de les comarques pirenaiques y valls altes del Llobregat. Se venen a les llibreries

Excursió a la pintoresca illa de Mallorca
Duració, 7 dies--Ptes. 180 per persona
Pera disfrutar d'aquestes ventatges, el número mínimum deuen ésser 4 persones

ITINERARI
Primer dia. Visitar a pou al matí lo més notable de la capital: LLOTJA, CATEDRAL, BANYS ARABES, CLAUSTRE DE SANT FRANCISCO, etc., etc.
A la tarda: Excursió en carrutge al CASTELL DE BELLVER, GENOVA y BONANOVA.
Segon dia. Excursió en carrutge a Bahubufar.
Tercer y quart dia. Visita a les colònies Coves d'ARTÀ y del DRAC.
Quint dia. Excursió a la tarda al Castell de RAXA.
Sisè dia. Excursió a SÓLLER per VALDEMOSA y MIRAMAR.
Setè dia. Descans y a la tarda embarc.

NOTA
Hospedatge en el GRAN HOTEL DE PALMA.
Viatge rodó en primera classe de Barcelona a Palma y viceversa.
El preu expressat comprén, a més de lo indicat, totes les gratificacions que s'acostuma a donar als empleats d'hotel, cotxers, guies, etc., etc.
Altres extraordinaris no van inclosos en el preu de l'ajust.
Piqué y Puig. Col·mado "Las Camelias". Escudellers, 41.
Ramon Ascarons. Expendeduria de Tabacs núm. 30. Rambla del Mitg.
Roig y Gansch. Lliçeria. Plassa Reial, 10.
Colonia Casanovas. Passeig de Gracia, 39.
Sureda y Robirosa. Plassa de Palacio, 2.

Carta de Madrid

Ab motiu d'haverse celebrat, el dia 16, un Consell de ministres en el Sití Reial de la Granja, s'han fixat les persones que en un altre sentit observen lo que's refereix al règim constitucional a Espanya, en un detall preliminar del Consell, que continua la serie de costums nous introduïts paulatinament en l'anterior regnat, durant la minoritat y acentuades en el present en termes de fer prevoure una modificació més o menys substancial en les formes usuals de governar per el gabinet y'l Parlament, aferrant-se de dia en dia més — pera dirho d'una manera molt discreta — l'autoritat superior, minvant les aparicions de la sobirania nacional.
Aquest detall al primer cop d'ull sembla d'escassa importancia, y's reduïx a lo següent: el que del Gabinet, comprén que era necessari celebrar Consell ab el rei pera despatxar assumptes ordinaris abans de comensar les vacances imperioses de l'istiu, volgué saber el lloc y'l dia en que podria tenir efecte, si a

mateix President o enviandoli expressament un ministre pera posarse d'acord ab el rei.

No hi ha guanyat gran cosa l'actual gabinet lliberal y democràtic a l'obrar com ho ha fet, y no ha aumentat tampoc el seu prestigi a l'entrar al públic per medi de la nota facilitada a la premsa dels punts y matèries tractats en dits Consell.

Dijé deixen al públic de tot quan se refereix als projectes democràtics del Govern, al dia que's rependran les tasques parlamentàries, a les qüestions plantejades pel senyor Moret quan calgué del Poder o sortí del Ministeri (que potser no sigui la mateixa cosa), a la reforma concreta y propra de la llei d'aleoils y a les negociacions pera'ls nous tractats de comerç.

Pera tot això's necessita indispensablement del concurs de les Corts y aquestes no's reuniran, segons sembla, fins al mes d'octubre. Si no s'arreglen provisionalment aquestes qüestions y per ara no van les coses per alll camí, — haurà comensat la guerra de tarifes ab França, seguint ab Suïssa y ab Itàlia.

Per l'aspecte, hem de creure que'l ministeri que presideix el general López Domínguez, no té gran confiança en sa durada; ell mateix no fa res pera adquirir la de la opinió pública. Volent o no, sembla de part de fora una situació interior y ab la major tranquil·litat se'n van ab un altre pretext a estiuar. Aviat no restaran aquí més que'ls ministres d'Hisenda, Marina, Instrucció pública, Gracia y Justicia, y encara alguns faran sovint excursions.

Va bé això, no es veritat? Doncs així ha sigut sempre, solament que no's en adonaven com ara.

Com tothom se n'es anat o se'n va, no s'hi ven ja ningú en els que s'anomenen cercles polítics: no hi ha nova que remarcar com no sia l'honor fet pel rei al governador que ve a Barcelona, senyor Manzano, qui ab motiu d'anar a despedir-se va ésser sentat a la taula del rei.

Molt ha costat conseguir el nomenament del senyor Manzano, puix trobava dificultats en altes esferes, tant vegada, perquè's recordava que fou en altre temps republicà. No creuen molts que a la política monàrquica li sigui convenient el posar en el govern d'una provincia, ont l'opinió republicana es forta y nombrosa, a una persona de coneixements anteriors. Més les prevencions han desaparegut y'l senyor Manzano ja es a Barcelona.

Quines instruccions porta'l nou governador? Si s'ha de jutjar per la significació y per la tasca encomenada al gabinet presidit pel general López Domínguez y per la mateixa personalitat del senyor Manzano, no seran segurament d'energia campanya contra la Solidaritat catalana, que es lo que aquí més cou; com no s'han de fer eleccions, per ara ni les ha de preparar tampoc aquest Govern, no hi ha perquè forçar la màquina, y, per lo tant poca cosa haurà de fer en aquesta direcció, emplantant la major part de la seva atenció en organitzar la policia, depurar-la, corregir viciis y vetllar per la moralitat pública, pera lo qual té regonegades les qualitats d'honradesa, cavalerositat y excel·lent caràcter.

No obstant, per lo que toca a la Solidaritat catalana, cal no adormirse, puix se emplantaran les arts de la seducció pera minvarli forces, tot esperant la hora de dividir els elements més intel·ligents y actius pera destruir-la.

Hora vindrà en que'l Centre tindrà per fets els més reprovats medis pera fer desaparèixer de la escena pública màquina tan perillosa pera l'inventat sistema espanyol de governar, com ho es la Solidaritat catalana, perquè si vingués a la Cort una representació de Catalunya, agena a la influencia dels partits que s'anomenen nacionals, seria això més que un perill regional, concretat a la aspiració y petició d'autonomia política de Catalunya. Es el cas que la Solidaritat catalana als vascongs y navarros pera conservar lo que'ls resta d'autonomia administrativa y pugnar pera reconquerir la policia, atrau a llur causa als mallorquins y balears, agita y entusiasma als valencians, somou als aragonesos y interessa als mateixos castellans, temerosos de canvis fonamentals que'ls hi arrebastin la hegemonia tradicional y disminueixin els recursos abundosos de l'Estat ab els que avui se supeix el déficit que un gran nombre de provincies, sobretot les castellanes, tenen pera subvenir els serveis públics y cubrir tota mena d'atencions.

Per la transcendència visible de la Solidaritat catalana a la majoria de les regions espanyoles, té'l senyor Salmerón fixa tota la seva atenció, que no basta avui a distreure, en el moviment polític de Catalunya; vetlla cuidadosament pera que la Solidaritat catalana se mantingui forta y creixi, y ab gran previstió té formulades bases pera que en les eleccions generals no puguin fer traveta les aspiracions personals, ni's regateja la representació dels elements components, partint de l'actual representació que tenen en les Corts republicanes y regionalistes, donant la que prudencialment pertanyia als carlins, y fent que presideixi els treballs electorals una Junta imparcial ab facultats pera qüestions grosses y menudes.

Segurament són ben encaminats, desinteressats y patriòtics els propòsits del

senyor Salmerón, desitjos de portar una representació lliure y independent dels electors de Catalunya, que serveixi de convingent exemple a les regions d'Espanya, ab lo qual se veuria apareixer l'aura d'un esplendorós y regenerador dia.

AVELI BRUNET

19 juliol 1906.

ECOS

DA es la d'avui que comou els cors d'una nacionalitat ibera: Euskaria. En 21 de juliol de 1876 en Olinova portant a la llei aquell esperit del Comte-Duc d'Olivares de reduir totes les terres peninsulars al estil y loys de Castella, destruint l'autonomia política dels bascos.

Ja l'any 1839 l'arbre secular de les llibertats euskas havia rebut un cop fort, més la branqueta troncalla però no caigué. En 21 de juliol de 1876 tot anà a terra.

Sola l'ànima social d'aquella rassa quedà viva y aletejant en el clos de la família, en els sons de la llengua, en el seu art ràdic, en les seves costums y en la seva sang...

Tant en 1839 com en 1876 el projecte de l'anorreament sigui la necessitat de prevaldre noves guerres dinàstiques. Tant en una ocasió com en l'altra el motiu ver, l'únic, signé l'anany absolutista en unanimitat el poble director, el brutal destig d'indignar y qüestionar, tradició de rassa d'aquell poble.

Catalunya, que no espera res dels altres, que tot ho espera d'ella mateixa, no es egoista com se la vol fer ser, y plora y riu les pones y'ls goigs dels altres pobles. En 1876, quan una orinial conspiració del silenci deixava passar la llei usurpadora, y homes, partits y pobles restaven muis, els catalans d'allavors, aquells poos y ben il·lustrats precursors que s'aplegaven en la Joes Catalunya, enviaven a les diputacions euskas el testimoni de condol y de protesta. Y elles, honrada y lloalment contestaven, recordant que sols de Catalunya s'alsaven veus en la seva defensa.

No es d'avui, doncs, l'amistat y la relació entre'ls dos pobles, relació que pot agermanar però no deu lligar y que ni pot dur ni ella a associarse als nostres, ni pot durnos a nosaltres a canviar el seu programa, ab el seu rósseu passant de coses mortes y ab una visió poc ampla y generosa de la vida.

Estimem y considerem a Euskaria no pel loma de la seva bandera, no pel color de les seves festes, no per la honradesa dels seus homes, sinó perquè hi ha allí un poble, que altament representat pels nacionalistes, lluita per sa llibertat. Serà qüestió, després, de la sobirania del seu poble, ferasa digna d'ella.

Euskaria recorda avui una diada històrica... Nosaltres, veient el seu dolor, li allarguem el calze de nostres amargors, pera que hi bogui en gormnivolat ofrenant li reconfort de la llibertat voluda.

FA prop d'once sigles que Carlemany joia sota la volta bisantina de la Catedral d'Aquisgran. Fins ara, ningú havia despatxat les despulles del gran emperador. Ha calgut l'ànima inquieta del Kaiser actual pera que fos ordenat que s'alesés la llosa y's contemplés les cendres del seu gloriós confre.

El pretext ha sigut senzillament un treball artístic y arqueològic: examinar y estudiar les opulentes vestidures de porpra que envolaven als ossos de Carlemany. Més algi hi ha volgut vore, irònicament, en aquest intent, un propòsit de decoració personal y d'ambició imperialista, una cosa així com el desig de saber com cal vestirse pera edificar l'imperi d'Occident.

AQUELLA premsa que en Barcelona ostentà les ressenyes dels mitjans catalanistes y de tota propaganda catalana, y que serví de guió als que desde Madrid atien odiis y congreien tempestats, ha sortit ab la seva.

No aquí, que aquí's parles el vent se los endú, sinó a Madrid, tot tot quan sigui avantat el foc de males passions sempre troba cultiu.

Afortunadament, l'aleo catalana va caracterizada en l'actualitat per una major extensió de la seva influencia, y així sols els peribles que s'escriuen aquí ab el pensament enlla de l'Ebre, s'atreveixen a no protestar de les indignitats que aquestes dies s'escriuen a Madrid contra Catalunya.

Què's consegueix ab això? Se vol un non 25 de novembre que tradueixi als estrangers ab l'elecció del fet nostres injuriosos? Se vol un'altra persecució com aquella que encara manté oberta la ferida de processaments y de persecucions?

Un y altre canvi són canvis d'imprudència, canvis de suïcidi. Realment la situació de l'Estat es trista y apenadora. Tot se'n va avall, avall, arrossegat per la tirania d'aquesta premsa madrilenya, llançada sense odi, detritus socials que ab l'inconsciència per ceptre y l'eschdol per corona, regna y governa la malaventurada Espanya.

Y no siguem sols a dirho. Lilegals aquest retall de La Publicidad que tradueix bé l'indignació dels que, ab falses informacions, treballen contra l'Estat y volen treballar contra Catalunya.

"Pocos días hace deca un colega madrileño que convenia artillar bien el castillo de Montjuich, tanto para defenderlo de los ataques de fuera como para dirigir los cañones si fuera necesario contra los enemigos de dentro, esos enemigos imaginarios que se albergan, según el diario en cuestión, dentro nuestra activa e industrial ciudad. No nos cansó asombrar leer la noticia porque estamos ya acostumbrados a toda clase de insensateces, pero a pesar de ello nos produjo una impresión dolorosa."

Aquí, en vez de crear el Gobierno una política de amor, se ha entretenido aprovechando las pasiones, y especialmente las malas pasiones, para fines de esa política menuda que va desgastando a la nación. Y hace el juego de esos malos políticos y malos patriotas esa parte de prensa que procura

abultar los sucesos más insignificantes ó se entretiene en falsarios.

Ahora hemos tenido que enterarnos por un diario de Madrid de que en Barcelona se había realizado un «nuevo ultraje». Nosotros no hemos podido enterarnos del soñado ultraje y es igual caso se encuentran los diarios barceloneses mejor informados. ¿Qué se quiere conseguir con semejante manera de proceder? Excitar las pasiones para que se realicen atropellos? No podemos envidiar a los que de tal modo proceden porque, inconscientemente, laboran contra los intereses de la patria y contra los sagrados intereses de la humanidad.

Quin estall, blanc o roig, de la dreta o de l'esquerra, no s'hi sent solidari d'aquestes voritats?

Da igual manera que fustegem les falsitats de la premsa madrilenya, hem de promoure un aplaudiment per aquesta quan sent els impulsos d'una ànima honrada y generosa.

En això sovintem per dissort no.

Aquesta dies casi sola un diari de Madrid: La España Nueva, del batallador Roderic Soriano, ha donat una nota de discreció. Portemla ab elogi a nostres columnes:

"Creemos—dijo España Nueva—que hay algo de exageración en cuanto a este respecto se dice, y no sabemos qué es más vituperable, si los supuestos ataques a la Patria y al Ejército, ó el afán de darlos relieve en las columnas de la Prensa."

Una flor no fa istiu, ni dues primavera, mes la flor del bon seny no s'ha esborrat del tot del planell central de les Castelles.

Quí sab si serà això una ullada de sol per ont esputarà una claror nova? L'esperansa vol aferrar-se a l'illusió que passa, mes aquesta despareix aviat, y en el domè de l'Estat tot queda d'un color negre.

Introducció a un missatge

A propòsit del meu Lull, maestro de definiciones (Barcelona, Carbonell y Esteva, 1906), jo sé que un de vosaltres dels ans d'ahir, en aquestes columnes, una paraula magnífica: *agrimient*. — Treballar «per la bellesa d'una idea», viatjar «infadigable» — para recollir documents preciosos, escriure les nostres meditacions... y trobar qui sia capaç de l'agrimient, dins de la miserable terra d'Espanya! — Romeo Campani vol acabar aquest istiu un libre sobre les meves idees: *La morale o l'arte nei libri di F. Diego Ruiz*; Ad. Gosme té en ses mans una traducció francesa de la *Genealogia de los símbolos*; Ficken, Papini, Vallati, A. Graf, B. Croce, Broussier, seran col·laboradors dels *Arxius Ilatins de Filosofia*, que'l meu editor servirà a un públic internacional pel mes de setembre... y encara la orficia de Espanya no té notícia de lo que s'ha fet y s'està fent a casa. Les conegudes ratlles insubstancials, y alguna polèmica personalíssima a propòsit del meu *José como Voluntad*; heus aquí tot; en Gomez Baquerro ha senyalat, cap a Barcelona, l'existència d'un cert filòsof «originalíssim però fosc»; l'Opisso ha obert els seus llibres, ha dit: *Non capisco...* y ha escrit de mi: «Ors—el vostre Jean Paul—m'ha incòndit dins dels noucentistes; l'inevitable mossèn Bové m'ha dit ja diferents vegades «distingit» y «notable»; alguns més han parlat de depressa, com sempre; altres s'han escandalitzat d'aquell petit article meu—en un petit periòdic— a propòsit d'una petita polèmica. De Balmes a mi; y tots els demés han callat o bé han rigut—y encara riuen—com correspon a la seva condició de *philistins*. L'imbecilitat regna, y la pau s'estén per tot aquest immens Estat de Nubiana. Però al meu costat s'alsa una paraula de gratitud, avui, y jo respondré a vosaltres—an aquesta vostra hermosa paraula—associantvos a una obra de cultura, modesta, però entusiasta.

Jo soc partidari d'una gratitud *práctica*. — Quin respecte poden sentir per la meua pobra personalitat?... Hauriem d'oblidar els noms y posar tots els nostres sentiments al servei de les idees. Però, com demostrarem gratitud per una idea? Propagant-la...

No's necessitem molts: ab aquells trenta — que en Barbey d'Aurevilly trobava sempre a París, disposats a estudiar y a llegir—podríem estudiar y llegir en el Lull a la moderna, prenent per base aquest «Lull, mestre de definiciones», que l'autor de l'article de dimecres en Miquel Cabeza Samsó, considerava digne de l'agrimient.

DIEGO RUIZ

Tot passant

La crisi sentimental de les empreses tramviàries

Acabo de llegir l'instancia presentada per les companyies de tramvies a l'Ajuntament, demanant que donegués permís pera establir la projectada línia d'omnibus-automòbils entre la plassa de Catalunya y la den Trilla.

Es un document curiós. En primer lloc les companyies declaren solennement no voler el monopoli del servei de viatgers, per ésser contrari tot monopoli a les lleis de l'Estat; però aquesta solenne declaració no es obstaculica pera que, en la segona de les conclusions, demanin a l'Ajuntament que prohibeixi en absolut la circulació d'omnibus-automòbils, en totes aquelles vies ont ja existeixin serveis tramviàries. Cal tenir en compte per això, que aquest monopoli dels carrers de la ciutat ont tenen establerts els riols de llurs línies, no'l deman

nen per mòbils egoistes, per desig de conservar y augmentar llurs beneficis. Oh, no! Les companyies tramviàries de Barcelona tenen un cor generós, ideals altruistes, que no deixen lloc a mires interessades. Si volen que els carrers ont passen les línies actuals no puguin transitar omnibus-automòbils, es únicament pera «evitar col·lisions y, per lo tant, desgracies personals, pera estendre'ls beneficis de la locomoció pública a d'altres carrers desatesos». Oh la bondat, la generositat de les empreses tramviàries! Descobrimos respectuosament, davant l'hermós exemple d'amor al próxim que'ns donen aquestes bondades, aquestes benèfices empreses, les mateixes que instal·len les llurs línies en tant males condicions que a cada moment hi havia una desgracia; les mateixes que, ab tot y's continuats requeriments pera que ho feixin, encara tenen infinitat de trossos de via sense'l fil protector del treball que prescriu el reglament; les mateixes que no han adoptat encara l'indispensable salva-vides en la devantera dels llurs vehicles; les mateixes que necessiten l'aprenís de tota mena pera instal·lar els interruptors de corrent, pera evitar desgracies quan se romp el fil conductor d'energia, — encara no estic pas segur de que totes els tinguin instal·lats; — les mateixes que fan marcar els llurs cotxes a velocitats invencibles; les mateixes que desatenen les línies de poc rendiment, fins al punt de que moltes vegades s'ha d'esperar mitja hora que passi un cotxe dels per elles circulants; les mateixes... Però perquè continuar la llarga serie d'abusos que cometen les empreses tramviàries a costa de les nostres vides, del nostre temps, dels nostres interessos? Massa que'ls coneix tothom per haverne sofert, en una forma o altra, les conseqüències.

Es clar que ara aquests abusos desapareixeran. Les empreses tramviàries passen una crisi sentimental. Tot d'una s'han tornat bones, generoses, humanitaries. Llàstima que tots aquests hermosos sentiments no s'hagin manifestat fins que han vist menassada la butxaca! Llàstima que duraran lo que durt la competència que's prepara! Llàstima que no'ls veurem traduir en millores del servei!

J. POUS Y PAGÉS

Traïdors dintre casa

Complintse ordres superiors rebudes de Madrid, han comensat a instruirse diligències sumarials pel jutjat permanent d'instrucció del Quart Cos d'Exèrcit, ab motiu del miting celebrat diumenge darrer a Badalona en ocasió del trasllat dels presidirs d'Àfrica a Figueras.

Què ha motivat aquestes ordres? En primer lloc els relats de *El Liberal* donant una versió falsa del miting. En segon lloc, els rumors de reunions y conciliabuls entre certa elements, que sembla han produït vera inquietut a Madrid.

Ara, com tantes vegades, estem sofrint les conseqüències de l'imporció de periodistes castellans a Catalunya. Venen aquests ab prevenció contra tot lo que es revelació de l'esperit de la terra, y, com si això fos poc, l'empres de que'ls llogals envia ont necessiten sense serveis sense comprovar si'l coneixement que tenen de la parla catalana es prou pera desemparar y condenciar la missió que els hi es confiada.

Y encara que no hi hagi mala fe—que aquesta deu provarse, no presumptoses—ni que descartem la malvolensia natural que inspira tot lo que contradiu sentiments y afectes arrelets a l'ànima, surten les informacions que no tenen ni aparicions de veritat.

Y així s'obren processos! Així s'agita y remou per l'inconsciència, la mala voluntat o l'ignorancia d'un gazetiller, l'honrada y noble terra de Catalunya!

Fins quan ha de durar això? Fins a quan estarem a marò d'aquesta turba mitja d'escribidors que'ns invadeixen y ens portoben?

Als que aquí venen a treballar, a fecundar els terrossos ab la llum de ses idees o l'efors del seu bras, de bon grat eis hi obrim els braços. Als que venen a fer obra separata y portadora, no'ls posom ni a l'al·lauria del nostre despreci.

La resolució d'obrir sumaria militar per lo de Badalona dolorosament ens ha sorpresos. Abir mateix semblava acabat el conflicte. Quan al mitgdia'l non governador senyor Manzano va sobre als periodistes, va dirshi que havia eridat al seu despatx a l'aralde de Badalona y aquest li havia desmentit del node més rodó la veritat. *El Liberal*. L'aralde badaloní, pel propi compte havia ja telegrafiat la veritat del fet a Madrid, més vista l'insistència del senyor Manzano telegrafia de nou, trasmetent la més ferma protesta per aquell a falsa informació.

Aprofitant que hi haguessin periodistes reunits, el senyor Manzano ab afecora repugnancia dolgué de lo que alguns corresponents telegrafaven a la Cort pera tocar de tant en tant la nota de apartatisme, agradosa a certa públics. Els presents, que eren corresponents d'agencies madrilenyas, tots afirmen en defensa propia que ningú d'ells havia trasmitit a Madrid informació infundada que havia encalçat les passions, y que l'únic autor de semblant cosa era *El Liberal*.

El governador trasmití a Madrid aquestes impressions, trasnute de la veritat, però el mitjanament ab elles venien ordres terminants de procedir ab energia. Y així el jutjat militar, ab tramis urgentíssims, ha obert sumaria.

De quí es la culpa d'aquesta nova traïció a Catalunya?

Fins quan la nostra terra hospitalaria aguantarà soferta als que la trepitgen?

La premsa del crim

De nostra campanya a La Trilla, n'estem contents. Varem iniciarla y ha comensat a tenir ressu.

Bé es veritat que la premsa en general no

	Ahr	Arvi
000.....	98'85	98'70
00.....	78'97	74'00
1898.....	98'82	
008.....	90'10	96'81
0.....	98'87	
0.....	72'25	
0.....	70'10	
100.....	87'80	
0.....	96'50	70'16
0.....	74'25	38'70
0.....	38'60	248'00
0.....	24'00	
0.....	606'00	1644
0.....	1644'00	94'00
0.....	84'00	438'00
0.....	43'00	93'00
0.....	96'30	86'00
0.....	82'00	149'00
0.....	14'00	